

עין משפט
נר מצוה

קיד א מיי פ"ד מהל'
מאכלות אסורות
הל' יט ועי' פ"ט שם הל'
טו ובהשגות שם וזכ"מ:
קבו ב מיי פ"ד שם הל'
יט ועיין ב"ש
י"ד ט"ז פ"ו קט"י י
בג"ה:
קבו ג מיי פ"ט שם
הלג"ו טו"ע י"ד
סי פ"א סעף י:

רבינו גרשום

כו'. כלומר לר' יוסי
הגלילי חיה (חייב בבהמה)
[גנהג בשר בחלב בבהמה]
שהיא אסורה משום נבלה
בכהמה: וירשב ציד: ולא
משום נבלות ולא משום
טרפות כלומר אין חוששין
שמה נבלות או מטרפות
היו אותן ביציה. אי
שכיח אפי' גבי דין כו'
כלומר אפי' דין קיבתו
תהא אסורה ודגווש שמא
ינק מן הטמאה: קבת
שחיטת עובד כוכבים
נבלה. כלומר אפי' ישראל
שחט לעובד כוכבים
כלומר א) דאמרין סתם
מחשבת עובד כוכבים
לע"ז: הא קיבה גופה
שריא כלומר דאמרין
פירשא בעלמא לא קשיא
כאן קודם חזרה ודאי
התם מפני מה אסרו גבינת
עובדי כוכבים א"ל מפני
שמעמידין אותו בקיבה
נבלה ופרכה ר' ישמעאל
וחזר וא"ל ר' יהושע מפני
שמעמידין אותו בקיבה עגלי
ע"ז. והכי קאמר [כאן]
קודם חזרה אסור שמואל
א) לאחר חזרה מותר עור
קיבה אבל משום קיבה
לא אסר: והקטני רישא
קיבת העובד כוכבים ושל
נבלה הרי זו אסורה. כלומר'
כיצד אמרת טרפה שניקה
מן הכשרה קיבתה מותרת
והא קא חזינן הכא ושל
נבלה הרי זו [אסורה] מה
לי נבלה ומה לי טרפה:
סיפא שחוטטה היא. כלומר
טרפה שניקה מן הכשרה
שחוטטה היא: אלא א"ר
יצחק א"ר יוחנן לא קשיא
כלומר קודם חזרה. כלומר
מה דאמרין ושל נבלה
הרי זו אסורה קודם חזרה
אוסר למתיר כדאמרין
לעיל ומה דאמרין טרפה
קיבתה מותרת לאחר
חזרה ומשנה לא זה
ממקומה כלומר אע"פ
שחזר אוסר למתיר משנה
שנישנית קודם לכן דקיבת
נבלה אסורה לא זה
ממקומה: ואין מעמידין
בקיבת שחיטת עובד
כוכבים ישראל שחט
גדי לעובד כוכבים:
שהחלב מועילין בו
וחייבין עליו משום פיגול
כלומר האוכל אמורין
חייב שחיטת אחד שאוכל
חלב חייב כרת וחייב
מעילה כשאר קדישים
ואם אוכלו פיגול ונתיר
וטמא חייב כשאר קדישים:

קמו:

כל הבשר פרק שמיני חולין

חיישינן שמא ינק מן הטמאה. לא קיימא לן הכי הלכה כשמואל
דמשני מתניתין בשינויא אחרינא ולאו מעמידין בקבת
עגלים שאנו לוקחים מן העובדי כוכבים ולא חיישינן שמא ינק מן
הטמאה: **הדא קתני.** תימה מאי קא משמע לן דקבת עובד
כוכבים נבלה הא שמעינן מפרק
קמא במתניתין ובלא הוה ליה למיתני
הכא אלא קבת עובד כוכבים אסורה:
ובי אמר שמואל הכי. בלא הכי
הוה מלי למיפרך ממתניתין
על שמואל אלא הא עדיפא ליה
דמדפרש שמואל מתניתין אלמא
סבר כוותי: **כאן** אחר חזרה.
ולפי זה שריא קבת נבלה אלא
עכשיו נהגו העולם הדבר לאיסור
ואין להקל ליקח קבת עובד כוכבים
ודיעוד מותר דאפילו לכתלה שרי
לא שנכוער הדבר האילן והחיות
בו איסור ומיהו היכא דנמלחה
הקבה צעורה אסורה ודאי משום
צמר צמל: **הכי** גרסינן ברוב
ספריים והלכתא אין מעמידין צעור
וקבת נבלה אכל מעמידין בקבת נבלה
וקבת שחיטת עובד כוכבים וקבת
צמרה שניקה מן הטרפה וכו'
בקבת טרפה שניקה מן הכשרה מ"ט
חלב המכונס זה פירשא בעלמא הוא
ולכאורה לגירסא זו קשיא מתני'
דנתנא כשרה שניקה מן הטרפה
קבתה אסורה וכן דרימא לעיל
בפירקין (דף קט): קבה שזשלה
בחלצה אסורה ואומר ר"ת דהני מילי
חלב ללול צמחון הקבה דלא חשבו
פירשא אכל הקרוש צמחון הקבה
חשבו פירשא ואתו הקרוש לפי דבריו
אפילו נמלח צמחון הקבה מותר:

אם יש בנותן מעם הרי זו אסורה כשרה
שינקה מן הטרפה קבתה אסורה טרפה
שינקה מן הכשרה קבתה מותרת מפני שכונס
במעיה: גבי אמו קבת עובד כוכבים לאו
נבלה היא אמר רב הונא הכא בלוקח גדי
מן העובד כוכבים עסקינן וחיישינן שמא
ינק מן הטרפה ומי חיישינן שמא ינק מן
הטרפה ומהתנן ב' לוקחים ביצים מן העובדי
כוכבים ואין חוששין לא משום נבלה ולא
משום טרפה אלא אימא חיישינן שמא ינק
מן הטמאה ומאי שנא טרפה דלא חיישינן
ומאי שנא טמאה דחיישינן טרפה לא שכיחא
טמאה שכיחא אי שכיחא אפילו גבי דידן
ניחוש אנן דבדלנין מינייהו וכי חזינן להו
מפרשינן להו לא גזרו בהו רבנן אינהו דלא
בדילי מינייהו וכי חזו להו לא מפרשי להו
גזרו בהו רבנן ושמאל אמר חזא קתני קבת
שחיטת עובד כוכבים נבלה ומי אמר שמואל
הכי והאמר שמואל מ' מפני מה אסרו גבינת
העובדי כוכבים מפני שמעמידין אותה בעור
קבת נבלה הא קבה גופה שריא לא קשיא
כאן קודם חזרה כאן לאחר חזרה: כשרה
שינקה מן הטרפה [וכו']: והא קתני רישא
קבת עובד כוכבים ושל נבלה הרי זו אסורה
אמר רב חסדא רישא נראה כאוכל נבלות
הכא איכא שחיטה א"ל רבא ולא כל דכין הוא
ומה נבלה דמאיסה דאי שרית ליה קבתה לא
אתי למיכל מינה אמרת לא טרפה שחוטטה
דאי שרית אתי למיכל מינה לא כ"ש אלא אמר רבי יוחנן
לא קשיא כאן קודם חזרה כאן לאחר חזרה וזוה ממקומה
אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן מעמידין בקבת נבלות ואין
מעמידין בקבת שחיטת עובד כוכבים אמר רבנו רבי שמעון בר אבא כמאן
כרבי אליעזר דאמר סתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים א"ל ואלא
כמאן כי אתא רב שמואל בר רב יצחק אמר רבי יוחנן מעמידין בין בקבת
נבלה בין בקבת שחיטת עובד כוכבים שלא לחוש לדברי רבי אליעזר
והלכתא אין מעמידין בעור קבת נבלה אבל מעמידין בקבת נבלה ובקבת
שחיטת עובד כוכבים (ובקבת כשרה שינקה מן הטרפה וכ"ש בקבת
טרפה שינקה מן הכשרה מ"ט חלב המכונס בה פירשא בעלמא הוא):
מתני' ה חומר בחלב מברם וחומר בדם מבחלב חומר בחלב שהחלב
מועילין

מסורת הש"ס

א) [ע"ל והתניא] ב) לעיל
ג) [מוספתא פ"ג ה"ח],
ד) [ע"ל לה. ד] שם,
ה) [לעיל לב: יבמות ג'
וה"ל] ו) לעיל יג. לח:
ז) [גיטין מה: ע"ז לב: ע"ש],
ח) [בב"א: גמיר, ח] לפי
פירש"י לג' כל זה עד
פירש"א בעלמא הוא דהא
ס"ל דחלב גמור הוא
ולא פירש"א. רש"י ורי"מ,
ט) [לעיל קטו: א] [ע"ל
דקתני], ט) בב"א: כתיב,
ו) [לעיל דף יג.],

גליון הש"ס

רש"י ר"ה הרי זו וכו' הוה
ליה מין בביתו. ע"י לעיל
דף קט ע"ב מד"ה ש"א:
ה"ה וכו' בלאי הכי
וכו'. ע"י תבואת ה"ה ע"ב
מד"ה מתנת יבמות דף כו
ע"ב מד"ה ור"ב וקתני קתא
ע"ב מד"ה ומי:

מוסף רש"י

שמעמידין אותה בעור
קבת נבלה. ועור ללא
פירש"א הוא ואסור [ע"ז
לז.].

שיטה מקובצת

א) חומר בחלב מברם ע"י
תוס' מבחלות עד ע"ב:

דאסור פירשייהו מדקתני [שם טו]: קבת עגלי עבודת כוכבים אסורה לאו משום דקבה פירשא חשיב לה לענין עיכול דתיהוי כפירשא למפקע שם חלב
מינה אלא הכי מיייתי ראייה מינה מדאסר קבת עבודת כוכבים ש"מ פירשא אסור דהא קבתה נמי לאו גופה היא ומיתסר משום דניחא ליה
צנפא כשהצמחה נראת שנינה ויפה לעבודה זרה וה"ה לשאר הפרש ומדשרי לה גבי עולה ש"מ לא מיתסר אלא גופה אכל פירשא שרי
כי האי גוונא דאין קדושה חלה אלא על הראוי ממנה למזבח מידי דהוי אעור של עולה שהוא מתחלק לכהנים כן מלאתי בנימוקי רבינו
שלמה צרבי מאיר: **גבי** צלוק גדי מן העובד כוכבים. ושחטו קרי ליה קבת עובד כוכבים ואסורה: **חיישינן שמא ינק.** חלב זה מן
הטרפה: **לא משום נבלות.** שמא נמלא צמחונות נבלה: **ולא משום טרפה.** שמא מעוף טרפה היא דאמרין זאלו טרפות
(לעיל דף נח). ומודיס בצדית טרפה שאסורה: **גבי** דידן. גדיים שלנו נמי תהא אסורה קבתן משום דחיישינן שמא ינק חלב זה מן
הטמאה) בהמה טמאה: **היא קסני.** משום דשל נבלה היא אסר לה: **ומי אמר שמואל.** קבת נבלה אסורה אלמא כגופה דמי:
והאמר שמואל. במסכת ע"ז מפני שמעמידין אותה צעור קבת נבלה הא קבה גופה חלב הקרוש קרי קבה וקאמר דשריא: **כאן**
קודם חזרה כו'. צפרק אין מעמידין (ע"ז דף טו): שאל רבי ישמעאל את רבי יהושע מפני מה אסורין גבינות העובדי כוכבים אמר לו
מפני שמעמידין אותה בקבת נבלה כלומר צמחון הקרוש שבה אמר לו והלא קבת העולה חמורה מקבת נבלה ואמרו כל הכן
שדעתו יפה שורפה חיה אמר לו מפני שמעמידין אותה בקבת עגלי עבודה זרה אלמא חזר בו מקבת נבלה משום דלאו גופה
היא ואסורה משום עבודה זרה דאפילו פירשא דידה אסור כדמפרש התם [ע"ז לד]: משום דניחא ליה צנפחיה הלכך משנתנו זאת נשנית
קודם חזרה ומשום הכי אסר וכי אתמר דשמואל דעור קבה הוא דאסור הא קבה שריא לאחר חזרה קאמר ופשנתנו זאת מכיון
שנשנית אף על פי שחזר בו לא זה ממקומה ולא סילקוה ולא אמרו שאלו לשנותה עוד: **והא קסני רישא קבת נבלה**
אסורה. והדר קתני קבת טרפה מותרת דקתני טרפה שניקה מן הכשרה קבתה מותרת: **איכא שחיטה.** ולא
מאיסה כולי האי כנבלה ואיסור אין כאן לא צו ולא צו כדקתני מפני שכונס צמעה נאסף הוא צמעה מן אחרים ולא
משל עצמה: **משנה הראשונה.** קודם חזרה נשנית וכיון שנשנית לא זה ממקומה וחזרו ושנו אחרונה להיתר: **משנה עובד כוכבים**
לעבודה זרה כוכבים. הילכך אף על גב דלאו גופה הוא מיתסר כדפרישית דאפילו פירשא מיתסר משום דניחא ליה צנפחיה:
ואלא כמאן. כלומר לא הוצרכה לשאל: **מעמידין צין בקבת נבלה כו'.** דלאו מגופה הוא אלא כנוס צמעה:
מתני'

